

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, JANUARY 5, 1942

LETO XLV. — VOL. XLV.

NO. 3

General Wavell poveljuje vsem zavezniškim četam na Pacifiku

Washington, 3. jan. — Predsednik Roosevelt in premier Churchill sta imenovala angleškega generala Archibalda Wavella za vrhovnim poveljnikom vseh zavezniških bojnih sil v južnem Pacifiku. V istem času je bil imenovan general George H. Brett iz Clevelanda prvim poveljnikom za generalom Wavellom. Brett je bil dozdaj vrhovni poveljnik ameriške zračne sile.

General Kajšek, poveljnik kitajskih čet, je bil imenovan za vrhovnim poveljnikom vseh zavezniških čet, ki se bodo borile na kitajski zemlji ali na njenih ozemljih, tako v Indo-Kini in Siamu. Poveljnik bojnega brodovja pa admiral Thomas C. Hart.

ep napredek slovenske posojilnice za 1941

Mr. Paul J. Schneller, tajnik Clair Savings & Loan Co. namizanja, da je to slovensko denarni podjetje zopet sijajno napredovalo v preteklem letu. Od leta 1937, ko so vse hranilne vloge zavarovane od Federal Savings & Loan Insurance Corp., poznajmo posojilnica stalen napredek, ne samo v svojem predeku, ampak tudi v rezervni. Posojila premoženje znaša sedaj 778.612,00, torej porast v letu za \$433.000,00. Hranilne vloge so se zvišale za \$316.000, 386 novih hranilnih vlog bilo vloženih s skupnim zneskom \$679.000,00.

Tekom zadnjega leta je napravila družba 224 novih posojil v skupni vsoti \$750.000,00, od kar vsote je šlo okrog 30% za zgradbe. Iz tega se vidi, da deluje posojilnica na vsej črti z gramnim in vojnim programom.

Vsed dobrega in previdnega gospodarstva je družba pripisala premoženju okrog \$20.000. Vse se je storilo, da društvo sodeluje z zakladniškim domom Zed. držav v prodaji hranilnih bondov in znamk. Schneller poroča o živahnem povnanju bondov in znamk od eseca maja, ko se je ta kampa-ja pričela. Kljub manjšim možnostim za pre investicije, je posojilnica vedno plačevala po 3% na vse hranilne vloge. Ta visoka rastna mera in pa zavarovane vloge napravljata St. Clair Savings & Loan Co. kot najboljši postor za hranilne vloge. Stanje posojilnice lahko raz- drite iz oglasa v današnji šte- ilki. Ako še niste vlagatelj pri denarnem zavodu, se vam ni lepa prilika sedaj. Vse vlo- ki bodo prinesene do 10. ja- nuarja, bodo obrestovane od 1. j.

Samo en dan dopusta

Prt. Frank Ozbolt je prišel na jaski dopust samo za novolet- dan k svojim staršem Mr. in Mrs. Matt Ozbolt, 10001 Park 6333, Eight Ave., Garfield Heights. 7 mesecev vojaške službe mu bil obljubljen dopust za 16 i, mesto tega je bil pa preme- en iz Midland, Texas, v Eliza- th, N. J. Njegov naslov je: Altery A. 197, C. A. (A. A.), Elizabeth, N. J.

ki je zdaj poveljeval ameriške- mu bojnemu ladjevju v Pacifi- ku, ki je veteran dveh vojn in zlasti izkušen v boju s podmornicami. Značilno je, da pri teh imeno- vanjih ni vstet tudi ameriški general MacArthur, ki povelju- je ameriškim in filipinskim čet- am. Morda je to znamenje, da so Filipini zaenkrat izvzeti iz strategije zaveznikov in da je možnost, da bo padel general MacArthur v roke Japoncem.

Glad in mráz držita za vrat skoro vso Evropo

Bern, Svica. — Mráz in glad sta dva glavna neljuba gosta v mnogih evropskih hišah, ki sto- pajo v tretje leto vojne. Zlasti med nižjimi sloji se čuti strah- ovito pomanjkanje živeža, ob- leke in kuriva. Pa tudi v viš- jih ali boljših krogih je malo- kdo, ki ne čuti posledice vojne. Z novimi bojnimi linijami so se podaljšale tudi krušne vrste. Razdeljevanje živeža postaja vedno bolj natančno in porcije vedno manjše, ker morajo de- že, ki so pod oblastjo Nemčij, preživljati nemško armado, tako ono, ki ima deželo zasede- no, kot ono na fronti.

Nemški minister za prehrano je sicer zagotovil narodu, da je dovolj živeža za čez zimo, toda Nemčija je v tem oziru bolj preskrbljena kot druge dežele. Saj je pobrala iz raznih pod- jarmljenih dežel nad 1.500.000 delavcev, ki so delali na polju za Nemce, dočim ni bilo doma skoro nikogar za obdelovanje.

"En dan v Rusiji"

V soboto 10. januarja bodo začeli kazati v Penn Square gle- dšču na 55. St. in Euclid Ave. film "One day in Soviet Russia" (en dan v sovjetski Rusiji). Ta slika je bila kazana že v Lon- donu in New Yorku z velikim uspehom. Celotna slika je sku- pina 97 slik, ki so bile snete od 97 fotografov v istem času po vsej Rusiji, od Leningrada do Kamčatke, od Beringove ožine do Male Azije. Film razlaga ame- riški vojni poročevalec Quentin Reynolds.

Kapetan Leo Virant

Na tridnevnom dopustu je bil za praznike kapetan Leo Virant iz Fort Benning, Ga. Njegova družina stanuje na 659 E. 107. St. v Clevelandu. Zdjaj je šel v štabno šolo za nadaljno avanzir- ranje. Upamo, da bo kmalu po- stal major, kar bo morda prva taka šarža med ameriški Slo- venci.

Zadušnica

V torek ob osmih bo darova- na v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Frank Skuly v spo- min druge obletnice njegove smrti.

Seja škrjančkov

Nocoj ob 7:30 bo seja star- šev mladinskega pevskega zbo- ra Škrjančkov v navadnih pro- storih.

Maksim Litvinov, ruski poslanik za Zed. države in njegova žena, ki je rodom Angležinja. Litvinova sma- trajo za enega najbolj spretnih evropskih diplomatov.

Neznana letala se je videlo in slišalo na zahodni ameriški obali

San Francisco, 3. jan. — Br- nenje neznanih letal, 80 milj zahodno od Zlatih vrat so sli- šali na postajah, ki pazijo na zračne napade. Takoj je pri- šel ukaz za potemnenje vse oko- lice San Francisco.

Ko se je brnenje letal poraz- gubilo in ga ni bilo slišati za 15 minut, je bil dan signal, da je vse varno. To je bilo prvo za- temnenje San Franciscu od 12. decembra.

Prebivalci zahodnega dela San Francisco so poročali, da so letela neznana letala ob 7:15 zvečer nizko nad mestom. Ar- madni žarkometi so se posveti- li, toda par sekund pozneje so bili ugasnjeni.

Nov grob

V soboto jutraj je umrl Ste- fan Bogavich stanujoč na 1933 Columbus Rd. na zapadni strani mesta. Rajni se je nahajal v Ameriki nad 30 let. Junija me- seca mu je umrla tukaj sopro- ga. Doma je bil iz sela Susnar, kotar Vrgin v Jugoslaviji. Pri- padal je pravoslavni veri, star je bil 56 let. Pogreb se bo vršil v pondeljek (danes) iz pogreb- nega zavoda A. Grdina in Sino- vi v cerkev sv. Save. Pokopan bo na rusko pokopališče sv. Te- odorja.

Imate že vstopnico?

Prihodnjo nedeljo bo srnjako- va večerja in lovski ples, kar pri- redi Euclid Rifle klub v Sloven- skem domu na Holmes Ave. Za- četek ob sedmih zvečer. Kdo ve, kaj bomo imeli za večerjo danes čez eno leto, zato ne zamudite zdaj lepe prilike za srnjakovo večerjo. Vstopnice dobite pri vseh članih in v našem uredni- štvu.

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. Frank Zalar so se oglasile vile rojenice in pustile v spomin zalo hčerko. Srečni ata je sin družine Mr. in Mrs. Thomas Zalar iz 1127 E. 63. St. Materino deklško ime je bilo pa Nellie Ciurka. Naše čes- titke!

Pozdravi iz Floride

Iz Sulphur Springs, Fla. po- zdravlja in želi srečno novo leto vsem prijateljem in znancem Mrs. Helen Tirbic.

Peta obletnica

Jutri ob osmih bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pokojno Frances Žur- ga. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Da, natančno po načrtu

Hitlerjev Dolfe tolaži svo- je poslušne nacije, da se nemška armada na Ruskem umice natančno po priprav- ljenem načrtu. To je bilo prvič, da je fuhrer povedal sveto resnico. Nemška ar- mada se umice iz Rusije na- tančno po nupravljenem na- črtu, samo ta načrt ni na- pravil Hitler, ampak so ga napravili Rusi. To je pa Hitler pozabil povedati ali dostaviti.

Narod se ni odzval

Pri večerajšnji prireditvi ame- riško-jugoslovanskih vojnih ve- teranov je bila bolj pičla udele- žba. Niti govorniki, ki so bili na programu, se niso odzvali. Nekaj teh je bilo zadržanih po zelo važnih opravkih, to vemo. Program je bil zelo lep in je de- lal vso čast prirediteljem. Go- voril je Anton Grdina, ki je zla- sti poudarjal, da moramo zdaj pomagati finančno in moralno naši novi domovini v njenem bo- ju za ohranitev svobode. Govoril je tudi češki konzul Jaroslav Grdavy, ki je tudi poudarjal, da moramo stati zdaj združeni vsi kot en moč, da stremo sve- tovrne napadalce.

Namen te prireditve je bil blag. Polovica čstege preostan- ka je bil namenjen za ameriški, polovica pa za jugoslovanski re- lief. Zato je res prav škoda, da ni bila dvorana nabito polna. Morda je glavni vzrok to, ker je bila prireditev prehitro po pra- znikih.

Na vojaškem dopustu

Stanley Koshak je prišel iz ta- borišča Benning, Georgia, na do- pust k očetu, bratom in sestram. Doma bo do 11. januarja. Prija- telji ga lahko obiščejo na 6315 Orton Court.

Henry Mertič je prišel pa iz Baltimore, Maryland za en dan na obisk k svojim staršem, Mr. in Mrs. John Mertič, 5406 Spencer Ave.

Prostovoljna požarna bramba bo začela z vajami

Prostovoljci, ki so se priglasili v Clevelandu za požarno bram- bo, bodo začeli z vajami takoj, ko se jih bo razdelilo po skupi- nah. Priglasilo se je 3.100 pro- stovoljcev, za vsakega rednega ognjegasca po trije možje.

Popravek

Dekliško ime Mrs. Saloman, ki so ji vile rojenice prinesle za- lo hčerko za spomin je bilo An- tonette Bizjak in ne Bajt, kot po- motoma poročano.

Rusi so čisto razbili špansko divizijo

Amerikanci so odgnali japonske bombnike, ki so napadali Corregidor

Washington, 4. jan. — Danes je prihrumelo 21 japonskih bombnikov nad trdnjavo Corre- gidor, ki leži pri vходу v zaliv Manila in so začeli deževati bombe v trdnjavo. Toda ameri- ška posadka, ki brani trdnjavo, je odgovorila s tako vročim to- povskim ognjem, da so se mo- rali Japonci po polurnem napa- du umakniti z izgubo štirih svo- jih bombnikov.

Radijsko poročilo glede tega napada poroča tudi o skrajno surovem obnašanju Japoncev v Manili napram belim ljudem. Japonci ne izvamejo pri tem niti državljane svojih zavezni- kov, Nemce in Italijane. No- ben bel človek se ne sme prika- zati na cesti z grožnjo, da bo na mestu ustreljen.

Japonci silno napadajo ame- riško obrambno linijo severno od mesta Manile, katero brani- jo ameriške in filipinske čete pod poveljstvom generala Mac- Arthurja.

Nova registracija moških bo v tednu 8. februarja

Washington, 4. jan. — Vlada namizanja, da se bo vršila v te- dnu 8. februarja, ali tam okrog, registracija moških, ki bo dala okrog 25.000.000 mož za razne službe pri obrambi. Registrira- li se bodo vsi moški od 18. do 20. leta ter od 36. do 64 leta, katere se bo lahko porabilo za vsako, razen za vojaško službo. Moške od 20. do 36. leta se bo porabilo pa za vojaško službo, ki so že od prej registrirani in katerih število znaša 17.500.000.

Podružnica št. 10 SZZ

Za leto 1942 je sledeči odbor: Predsednica Frances Tomsich, podpredsednica Mary Urbas, tajnica Frances Susel, 15900 Holmes Ave., Tel. PO-5386, bla- gajničarka Filomena Sedev, za- pisničarka Jennie Koželj; nad- zornice: Louise Cebular, Mary Zallar, Gertrude Bokal; redite- lji: Johana Kršmanec, zastopni- ce za Slovenski dom na Holmes Ave, Frances Tomsich, Gertrude Bokal, Pauline Mausar. Podru- žnica je tudi odobrila, da kupi za \$200.00 obrambnih bondov. Seje se vršijo vsak 2. četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.000 jih služi Strica

Sama iz Clevelanda

Iz Clevelanda je odšlo v ame- riško armado 16.000 fantov te- kom prošlega leta. Največ jih je bilo poklicanih po nabornih komisijah, ostali so se vpisali prostovoljno.

Kdo je videl nezgodo?

Kdor je videl 20. decembra ob enajstih zvečer videl nezgodo na St. Clair Ave. ni 65. St., ko je bil povožen in težko poškodovan nek moški, naj se izvoli javiti pri Mrs. Irene Anghel, 1064 E. 66. St.

V bolnišnici

Louis Jerse iz 19702 Kildeer Ave. se je podal v Glenville bol- nišnice v svrhu operacije na sle- piču.

Dr. Kern odpotoval

Dr. Frank J. Kern je odšel iz mesta in se bo povrnil v soboto 10. januarja.

Rusi so že v Mozajsku, kjer se vrši boj z Nemci po ulicah. — Rusi hočejo prisiliti Nemce tako da- leč nazaj, da bo bojna fronta postavljena prav na nemški zemlji.

Moskva, 3. jan. — Rusko vrhovno poveljstvo naznanja, da so Rusi popolnoma razbili eno celo divizijo Špancev. Obe- nem Rusi zatrjujejo, da pode Nemce od Moskve trikrat hitreje, kakor so prodirali Nemci proti mestu. Nek španski vojni ujet- nik je zatrdil, da je bilo ubitih več kot 8.000 Špancev v tako- zvani "plavi diviziji" španskih prostovoljcev.

Zadnja poročila s fronte za- trjujejo, da so ruske čete že prešle mesto Možajk, odkoder so Nemci najbolj ogrožali Mos- kvo in da zadnje ruske straže pobijajo Nemce po možajskih ulicah.

Vladni časopis Izvestija je izdal geslo, da so Rusi trdno odločeni poditi Nemce tako da- leč, da se bo bojna fronta pre- maknila prav na nemško ozem- lje. Rusi imajo zdaj za glavno nalogo, da ne puste priti Nem- cem do sape, ampak da so jim vedno tesno za petami in jih neprestano gonijo naprej oziro- ma nazaj.

Rusi zatrjujejo da so vzeli Nemcem od bojišča že več kot 100 vasi južno od Moskve in da je pot kar posejana grobov nemških vojakov. Od 25. do 31. decembra je padlo vsak dan najmanj 2.500 Nemcev.

Časopisom slaba prede v tem času

Sandusky, O. — Register-Star. News, edini dnevnik v tem me- stu, bo začel s 24. januarjem prenehal tiskati nedeljsko izda- jo. Vzrok je višja cena papirja in višje plače. Pred desetimi meseci so bili v tem mestu še trije dnevniki. Danes je samo eden in še ta bo moral zmanjšati obratovanje.

DVA STOTAKA ZA POMOČ MORNARICI

Gary, W. Va. — Rudarja Stanley Lukič in Stojan Dmitrasi- novič, rodom Srba, sta poslala mornariškemu tajniku Knoxu vsak po en stotak, kar naj se porabi za ameriško bojno mor- narico, ki bo prinesla vesoljne- mu svetu svobodo.

FARMAR ZAKLEPA SKEDENJ

Osowotamie, Kan. — Farmar Clarence Day pravi, da bo od- slej zaklepal svoj skedenj tudi podnevi. Neznanci so prišli oni dan in mu pri belem dnevu od- peljali 40 bal sena.

Novi uradniki

Društvo Dom št. 25 SDZ v Maple Heights, O., je izvolilo za leto 1942 sledeči odbor: Predse- dnik Joseph Brne, podpredsednik Ludvik Vrček, tajnica Antonia Kastelic, 5087 Stanley Ave., bla- gajnik Anton Perušek, zapisni- kar Anton Gorenz; nadzorniki: Vida Perušek, Stanley Legan, Herbert Legan. Zastopnik za S. N. D. Ludvik Vrček; zdravnik dr. A. J. Perko in dr. Jaffa. Seje so vsak 1. nedeljo v mesecu ob eni popoldne.

Zaroka

Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek iz 6016 St. Clair Ave. naznanja- ta, da se je na božični večer za- ročila njiju hčerka Francka z Mr. Louis Arkotom, sinom spo- štovane družine Mr. in Mrs. Frank Arko iz 981 Addison Rd.

Japonci so izgubili v boju s Kitajci v treh dneh 52.000 vojakov

Čunking, 5. jan. — Vrhovno poveljstvo kitajske armade po- roča, da je bilo večeraj ubitih in ranjenih 30.000 Japoncev v bo- ju pri Čangasi v provinci Hun- an. V treh dneh boja za to mesto so izgubili Japonci 52- 000 mož, ranjenih in ubitih. Take izgube niso imeli še Ja- ponci v vseh štirih letih na Ki- tajskem.

Japonci se v neredu umičejo. Več visokih japonskih častni- kov je padlo pri tem tretjem poskusu, da bi zavzeli to mesto.

Avtna industrija začne s polno paro izdelovati obrambne produkte

Washington, 4. jan. — Arma- da in mornarica naznanjata, da sta pripravljeni dati za pet bili- jonov dolarjev naročil avtni in- dustriji za izdelavo orožja. To je dodatno k štirim bilijonom, ki so jih dobile že prej.

Chrysler korporacija je bila naprošena, da potroji izdelavo bojnih tankov in podvoji pro- dukcije protizračnih topov. Kor- poracija je odgovorila vladi, da je pripravljena izvršiti naročilo. Te tovarne bodo začele obratova- ti po 24 ur na dan in 7 dni v te- dnu.

Avtni industriji se bo dovo- lilo izdelovati ta mesec še avto- mobile, ki so že v delu. Tako bo- do porabile material, ki je pri- pravljen za avte, obenem se bo- do pa avtne industrije pripravile, da začno izdelovati obrambna naročila, orožje in municijo.

VELIKAN SPREJET V ARMADO

Oklahoma City. — Richard Simmons je komaj dosegel, da je bil sprejet v armado kljub temu, da je dečko in pol. Visok je namreč 6 čevljev 7 palcev, kar je za en palec nad mero, kot jo dovoljuje armada. Poklicali so brzojavno v Washington in tam so rekli "taublih."

Važna seja

Nocoj ob osmih je seja dru- štva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ v navadnih prostori- sh. Asesment se bo pobiral od šestih naprej. Članice so pro- šene, naj kolikor največ mogo- če razvamejo plačilne knjiži- ce.

Busi do Thompson Co.

Od 212. ceste v Euclidu pa do Thompson Products Co. na 222. cesti bodo začeli danes voziti av- tobusi. Vozili bodo za tri šhte: ob sedmih jutraj, ob treh po- poldne in ob enajstih ponoči.

100 letnica časopisa

Clevelandski dnevnik Plain Dealer bo v sredo 7. januarja praznoval 100 letnico, odkar je začel izhajati.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razpisalnih: celo leto \$5.00; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto \$7.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 3

Mon., Jan. 5, 1942

BESEDA IZ NARODA

Delničarjem slovenske banke

V sredo, 31. decembra, je banka poslala vsem delničarjem dividende v pisnih in čeki. Čeki so bili poslani na naslove, katere ima banka v arhivu. Ako kdo ne bo prejel čeka v par dneh potem ko so bili poslani, naj ve, da nima v banki pravega naslova.

Mnogi so se med tem časom preselili, mnogi so na vse to pozabili, da so delničarji banke. Ako ne boste prejeli dividende v kratkem času, potem se oglašite v banki, da boste dali pravi naslov.

Drugo dividendo bo banka poslala zopet s prvim julijem. Delničarji, zavedajte se, da je slovenska banka vaša prava narodna banka, ki obstoja za korist lastnega naroda. Oklepajte se domačega podjetja.

DALJE: Uradno se naznana, da se bo vršila delniška seja dne 14. januarja t. l. v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave. ob 8. uri zvečer.

V ta namen so bile poslane takozvane "Proxy," v katerih lahko pooblastite katerega drugega delničarja, da vas zastopa s to "proxy." Vedite pa, da ni to priporočljivo, da pooblastite druge in da sami ostanete doma, dokler vi lahko sami privedete.

Vsak delničar je dolžan priti na delniško sejo, ker se lahko informirate o vsem bančnem poslovanju. Vedite, da je banka last delničarjev in da je nje napredek odvisen v veliki meri od zanimanja delničarjev.

Vedite tudi to, da banka posojuje vsem, ki potrebujejo denar, priporočajte ljudem, da si sposodijo na domači (banki) denar. Prav posebno se priporočajte osebnim posojila, za kar bo imela banka odseka naprej nov oddelke za taka posojila in posebne ure časa za tiste, ki nimajo prilike priti v času uradnih bančnih ur.

Vse to je od vas cenjeni delničarji, da pomagata banki do večjega napredka. Pridite na delniško sejo in sporočite bančnemu vodstvu, kar mislite, da je potreba za bančno izboljšanje. Končno izvolite direktorja za leto 1942, v katerem letu bo banka storila lahko veliko v narodno korist z vašim posredovanjem in sodelovanjem z banko.

A. G., predsednik.

Ob moji 35 letnici
Piše Jacob Resnik

Večkrat sem bil opozorjen, da naj bi se od sebe kaj napisal. No, sem rekel, pa bom. Vem, da nekaterim bom ustregel in bodo radi čitali in nekateri se mi bodo pa smejali in morda bodo še celo rekli, da sem neumen. Pa to že sam vem, kaj hočem, strast je strast. Nekateri imajo veselje do kupčije in denarja; drugi uživajo veselje, da se pošteno napijejo itd. Jaz pa imam veselje do pisanja.

Torej najprej naj vam povem, da sem doma iz vasi Gabrska gora, fara Sv. Križi pri Litiji. Vsa ta Gabrova gora ima 32 hišnih števil. Je ena graščina Turn in dva kmeta, vsi drugi pa so le pol ali četrt gruntarji. Pri nas se je reklo pri hiši pri Odlazku. Imeli smo doma precej velik grunt in tudi nas je bilo veliko. Bilo nas je v družini 7 otrok, štirje sinovi in tri hčere pa še oče in mati, da se nas je uselilo k mizi kar

je bil stavek, "sveta brata Ciril in Metod sta pridigala po Slovenskem in Štajerskem in tudi v naših krajih." Druga knjiga, ki jo je zaplenil prefekt, je bila zbirka pravljic "Zlata hruska," spisal pisatelj Milčinski.

devet. Moj oče so bili spoštovan mož v vsej okolici. Bili so župan od leta 1871 do 1912. Torej polnih 43 let. Ko sem dorasel sem večkrat kaj napisal na mesto očeta. Tako se me je že v mladosti oprijela ta nepotreba, da sedaj pa v Ameriki dolgočasim rojake s svojimi nepotrebnimi dopisi.

Rojen sem bil pred 62. leti, vsega pa se ne spominjam, ker sem bil rojen "jako mlad;" samo toliko pa vem, da sta oče in mati hotela, da naj mi bo ime Janez, kar bi bilo tudi pravo ime zame. Ko so me nesli h krstu, pa bo ter pregovori očeta, da so mi dali to ime, ki ga imam danes. Moj boter je bil namreč Jakob Resnik, to je bil nekdanji sorodnik naše hiše. Pa pravi mojemu očetu, France, tako je bilo mojemu očetu ime, naj bo fant Jakob kakor sem jaz in na dan sv. Jakoba je bil rojen in jaz sem Jakob, pa naj bo še fant Jakob in bomo kar trije Jakob. Ko so še mati dovolili, pa me ponesejo v cerkev k Sv. Križu.

Gospod župnik Jakob Marolt so me bili prav veseli in so rekli: trije Jakobu so že, še jaz pristopim, da ga krstim, pa bomo kar štirje Jakobu. Ko mi je bilo sedem let sem bil pri birmi v Trebnjem, birmal nas je škof Jakob Misia, torej nas je bilo že pet Jakobov in seveda v tem številu je vstet tudi naš patron sv. Jakob. S sedmim letom sem prišel pohajati v šolo k Sv. Križu. Hodil sem tri leta in nas je učila tedanja učiteljica Julija Barovski, ki je poučevala od 1. do 3. popoldne. To je bila kaj prijazna gospodična in pri njej sem se vsaj nekoliko priučil pisanja in čitanja. Četrto leto pa sem šel v drugi razred in sem hodil dopoldne od 9. do 11. ure. Tedanji učitelj se je pisal Ignacij Vencajz. Mož, je bil star in večkrat bolan. Večkrat se je dogodilo, da smo prišli v šolo pa so nam povedali, da je gospod učitelj bolan in smo šli domov.

Včasih pa se je dogodilo, da je nadomestoval učitelja g. kaplan. Spomladi, v četrtem letu mojega učenja pa je naš stari učitelj umrl in tako nismo imeli učitelja do počitnic. Peto leto pa je prišel nov, mlad učitelj po imenu Janko Nep. Jeglič. Pri starem učitelju se nisem dosti naučil in pri ta novem, ki je učil vse bolj po novem pa tudi ne veliko. Ker pa sem bil velik in močan in doma je bilo pa tudi dovolj dela, zato so pa moj oče prosili učitelja, da me izpusti iz šole, seveda v moje veliko veselje tedaj. Za kar mi je bilo pozneje že večkrat žal. Rastel sem tako v starosti pa tudi v norosti, da sem zrastle tolikšen kot sem danes.

Moje največje veselje je bilo pritrkavati v zvoniku — pritrkavati na zvonove. Nikdar nisem bil tako truden, da bi v nedeljo zjutraj ne bil vstal že ob eni zjutraj in šel v zvonik pritrkavati na zvonove. Kakor že omenjeno se je naša vas imenovala Gora in ves hrib pa Gabrska gora. Gora je velikanski hrib, ki se vzdiguje takoj naprej od naše hiše. Gabrsko goro opisuje še celo Valvazor, ker je ta hrib poraščen največ z drevjem, ki se imenuje gaber. Na vrhu hriba so še ostanki starega obzidja. Ves hrib je bil obzidan z nad en meter debelim obzidjem. Na eni strani hriba je videti še stare razvaline starega gradu. Več stoletij ga že gloda zob časa, pa vedno še ponosno stoji in je v dokaz,

da je bilo delo starih rok res prvovrstno delo.

Na nasprotni strani hriba pa je lična cerkva posvečena Mariji Vnebovzeti. Dasi je bila cerkev postavljena še v 15. stoletju, pa je v pravem gotskem slogu. Na sredi cerkve pa je bil grob, v katerem so bili zemeljski ostanki nekega na Gori v gradu umrlega gospoda. Napis na ploči je bil latinski in že tako izrabljen, da tudi večak ni mogel več razbrati pisa.

Leta 1914 pa so se bili odločili, da bodo djali po vsej cerkvi nov tlak. Ko so delavci prišli do groba in so vzdignili ploščo, jih je popadel tak strah, da so skoro vse delo pustili. Le nekaj pogumnim možem se je posrečilo, da so delavce pregovorili, da so se vrnili na delo. Na Gori pa je še ena cerkev in je posvečena sv. Juriju. To pa je prav starinsko poslopje, ki služi le še za shrambo. Le oltar s podobo sv. Jurija še dokazuje, da je bilo to nekdanj svetišče. Kdaj je bila ta cerkev zidana pa nihče ne ve, le toliko je znano, da je do leta 1335 spadala pod faro St. Vid pri Stični, ko pa so prili v Stično beli menihi, so tedaj prevzeli tudi cerkev sv. Jurija na Gori. V ta štiri ure oddaljeni kraj so hodili menihi maševat in deliti sv. zakramente. Za to pa jim je bila graščina odstopila dve vasi za pobiranje desetine.

Kmetje iz dveh vasi so morali dati desetino svojega pridelka v Stično in poleg tega pa še delati gotove dni tlake. Okoli stare cerkve sv. Jurija je pokopališče, ki pa je že opuščeno. Leta 1817., ko je bila najhujša lakota v deželi, so pokopali zadnjega mrljca na Gori. Pogrebci so bili tako izmučeni radi lakote, da so po opravljenem delu še sami popadali po tleh. Tako so mi pravili moji stari oče, ki so bili tedaj stari 13 let. Povedali so mi, da so bili tako lačni, da zjutraj sploh vstati niso mogli.

Ko sem bil še mlad, sem večkrat hodil po tej Gori in opazoval mogočno zidovje, v katerem se je bila nastanila sama golazen, a kjer so se pred stoletji šopirili razni aristokratje in trpincili ubogeja trpina. Moj boter, stric Jože Resnik, mi je bil podaril pri birmi dva goldinarja; ah, kako sem bil takrat bogat. Da bi le vedeli kako skrbno sem čuval ta svoj zaklad in včasih pa so mi še oče dali kakšno desetko in tako sem bil spravljen skupaj, da sem imel že pet goldinarjev. In kaj mislite sem napravil s tem denarjem — šel sem in kupil panj čebel. Teh živalic pa nisem imel nič kaj rad, ker ne poznajo gospodarja. Tako lepo sem jih negoval in pogovarjal, pa so me vseeno opikale.

Toliko časa so me jezile, da sem vse skupaj prodal za deset goldinarjev in za tisti denar sem bil kupil kotel za žganje kuhat. To je bilo pa že boljše. Sadja je bilo dovolj doma in v okolici. Nakupil sem čespej in pozimi pa kahal in žganje prodajal. S tem sem si bil prislužil precej denarja. Žal pa, da v svoji brezbrizni mladosti nisem mislil na starost. Udajal sem se bolj in bolj v slabotno življenje. Končno pa sem se domislil na Ameriko. To pa lahko veste, da če mlad človek

začne misliti na Ameriko, mu to roji po glavi noč in dan.

Tako se je bila oprijela mene in marsikatega priseljenca med nami. Oče so mi odsvetovali, mati branili, pa vse skupaj ni nič pomagalo. Leta 1906 se nas je večja družba domnila, da gremo v Ameriko. Moj namen je bil, da grem samo za dve leti. Še prav živo pa mi je v spominu poslovilno jutro, da so oni Južni Slovanci hoteli in nočejo današnje nekatke "Neodvisne Hrvatske."

Tako je "Neodvisna Hrvatska" mala država rimskokatoliških Južnih Slovanov — v teoriji. V resnici je samo ločica njenega prebivalstva toličanov; prav tako je za manj kot polovica njenega bivalstva Hrvatov. A ti hoteli in nočejo današnje nekatke "Neodvisne Hrvatske."

Delo dveh bratov

Hrvatska narodna zaveza je razmeroma nov pojav.

vil se je največ v zadnjih desetih letih kot posledica lovanja obeh bratov Rado Antona in Štefana, med rim je bil zadnji mlajši in lavnejši.

Štefan Radić je bil v m

čem genij. Bil je politik

vec, pesnik, pisatelj, čas

in upornik. Osnova je H

sko Seljačko Stranko in

skoraj samo s kmeti. Vz

nepismene kmete, nedavn

vobojene iz sužnosti in jih

menil v narod. Napravil j

za dvig hrvatskega nacio

ma kakor vsi profesorji in

telektualci," ker je del

kmeti, ki predstavljajo 80

stotkov naroda.

Radić je bil ubit, a n

ugled in njegova stranka

živela še naprej. Dr. Vl

Maček je prevzel njegovo

sto in si pridobil še več z

nja med Hrvatskim narod

še večjo vdanost, kot jo je

val Radić.

Končno je Hrvatska po

v Jugoslaviji "autonomna

Maček je s svojimi tovar

Seljačke Stranke dobil me

vladu v Beogradu. Samo

bili pooblašteni govoriti o

nu Hrvatov. Politični pr

niki terorista Ante Paveli

sploh niso imeli nobenega

mena.

Hitlerjeva ponudba odb

Ko je Hitler porušil Jug

vijo, je ponudil Mačeku, n

lutka-poglavar neke lutk

odvisne Hrvatske, toda k

vodja je to odbil. Poter

priplejali Hitlerju v služb

te Pavelića, zagrebskega

vetnika, ki je bil prej des

Mussolinijev gost in pla

Italije. Tudi Pavelić je

dil dr. Mačeku sodelovanj

da kmečki voditelj je

odbil. Iz tega razloga je

v zapor.

Prav tako so tudi vsi

člani hrvatske kmečke st

odbili in niso hoteli sprej

delovanje s Pavelićem in

lerjem. Dali so izreden

vernosti idealom. Čeprav

lo nekoliko manjših od

kov, Mačkova stranka,

jema skoraj vse kmetišt

dala nobenega važnejšeg

zlinga. Pooblaščen vo

Hrvatske so rajši odšli v

re ali v prisilna taborišča

kor pa da bi izdali svoj k

narod Hitlerjevemu in

skemu despotizmu.

Redko kdaj v zgodov

mogoče najti lepši zgled

nosti, kot jo je večina hr

ga prebivalstva pokazal

svojega voditelja dr. Me

ali dr. Maček do svojega

dala. Mussolinijev plač

velič je samosilnik med

On ni le proti-demokrat

tudi proti-kmet; on je ka

malemu narodu, proti km

nnožicam; on je podjarm

lec Hrvatske in ne njen o

dritelj.

Takoj, ko je Pavelić do

last v svoje roke, je pri

skupino svojih pomaga

fih je svečano predstavil

du. Skoraj vsak vodilni

(Dolje na 3 strani)

Padec Manile

V petek so nas zaslegle vesti, da so Japonci zavzeli Manilo, glavno mesto Filipinov. Mesto je branila mala peščica ameriških in domačinskih vojakov pod poveljstvom generala MacArthurja. Vest o padcu Manile nas ni presenetila, ker smo to pričakovali že več dni vzpričo ogromne premoči Japoncev.

Padec Manile ne bo spremenil bojnega načrta ameriškega generalnega štaba za vojne operacije v Orientu. Saj so bili ameriški vojaški krogi mnenja, da se Manile ne more uspešno braniti vzpričo dejstva, da leži tako daleč od ameriškega obrežja, na drugem koncu najširšega oceana, dočim izvaja napad sovražnik iz svojih bližnjih oporišč.

Sovražnik, ki se pripravlja leta in leta na napad, ima vedno prednost nad branitelji, ki skušajo storiti vse, da bi preprečili vojno. To je bil posebno zgleden slučaj v naši politiki. Dočim so se vršila v Washingtonu pogajanja za boljši sporazum med Z. državami in Japonci, so se japonske bojne ladje in nosilci letal že od vseh strani bližali Havajem, Filipinom in drugim ameriškim posestom v Tihem oceanu.

Dočim je ameriški kongres vpil proti vsakemu oboroževanju in proti vsakemu stroškom za utrjevanje otokov v Tihem oceanu, se je sovražnik ročno pripravljaj za napad z materialom, katerega smo mu pridno prodajali.

Poraz v pristanišču Pearl, izguba par otokov v Tihem oceanu, izguba Manile naj nas ne oplaši. Te izgube nimajo popolnoma nobenega pomena na končni izid vojne. Treba je namreč pomniti, da se ta vojna ne bojuje v prvi vrsti za posesti v Tihem oceanu, ampak glavni cilj demokracij je uničenje hitlerizma. Naš boj in boj naših zaveznikov je poraz Hitlerja v Evropi. Da se ameriška bojna sila spoprijemlje z Japonci na Daljnem vzhodu je samo naša naloga, da kolikor mogoče zadržujemo rumenjake pred akcijo kje drugje.

Kadar bodo strte nemške kohorte v Evropi, bomo posvetili malo več pozornosti japonskim bojnim lordom in tedaj bo prišel dan plačila tudi zanje. Silna ameriška industrija, naša neizmerna zaloga materiala, ki bo šel zdaj večinoma v vojne svrhe, ni namenjen za obrambo par malih otokov v Tihem oceanu. Naši bilijoni, naši doprinosi, naše žrtve, — vse to je namenjeno za poraz največjega hudobca, da se ukroti največjo zver, ki je še kdaj ogrožala svet, in to je Hitler.

Banda roparjev grize okrog sebe za obstoj, pa i mi se borimo za obstoj. Toda dočim je prijel sovrag meč v roke, da pokolje ves svet, da podjarmi ves svet, smo mi zgrabili za orožje za našo svobodo, da svet počistimo črne kuge, ki se je razpasla iz Berlina. Naš boj je pravičen, naš boj je svet in ta boj mora zmagati. Pravični nikdar ne podleže. Pravica je še vedno pomandrala krivico.

Da se ne pozabi. . .

Poleg že omenjenih koledarjev, so fašistične oblasti zaplenile leta 1932 sledeče knjige: "Goriška in tržaška pokrajina v besedi in sliki," katero je spisal R. Bednarik.

"Zgodovina Idrije," katero je spisal idrijski dekan Arko. Nova klasična izdaja "Rokovnjači," spisal Josip Jurčič.

"Med srci in zemljo," spisal Sl. Slavec. To je bil žepni koledarček, katerega je bil založil g. Primožič, župnik na Prvačini.

Značilno je to, da so bile vse te knjige odobrene za tisk od odgovornih cenzorjev. Zaplomba ni bila v nobenem slučaju ukazana, dokler niso bile knjige že razposlane. Potem so se podale pa lokalne oblasti za lov za temi knjigami. Fašisti so hodili od hiše do hiše, kjer so slutili kako tako knjigo. Obnašanje te kazenske ekspedicije proti slovenskim knjigam je bilo tako, da je že sličilo pravemu terorju.

Vzroki zaplembe niso bili skoro v nobenem slučaju dani založništvu. Potom zasebnih virov se je pa zvedelo, da je bil, na primer, zaplenjen koledar "Goriške Mohorjeve družbe" leta 1931 samo zato, ker je bila v koledarju slika prestolonaslednika za spoznanje manjša kot papeževa.

Koledarček, ki ga je izdal župnik Primožič, se ni smel razpečavati samo zato, ker v njem ni bilo nobenega članka posvečenega Mussoliniju in nobene njegove slike ni bilo v njem.

Leta 1934 je ministrstvo za notranje zadeve izdalo odlok, glasom katerega so morali založniki, uredniki in tiskarne predložiti prefektu tri iztise knjige, ki so jo nameravali izdati. Knjiga je morala biti popolnoma dotiskana in vezana. Potem je pa morala knjiga čakati z razpečavanjem toliko časa, da je dobila tozadevno dovoljenje.

Na podlagi tega odloka so bile konfiscirane zopet ponovne knjige. Prva žrtve je bila "Sejavec," katero je spisal A. Pavlica, profesor teologije. V knjigi je bila zbirka naboznega čtiva za razne nedelje in praznike tekom leta. Na pročelju knjige je bilo tiskano dovoljenje upravitelja goriške škofije, Širočija, ki je bil znan po svoji sovražnosti do Slovanov. Kljub temu je prefekt ukazal zapleniti knjigo, ker je bil v njej tiskano ime "Svete Gore" v slovenščini. Drugi vzrok

FOR DEFENSE

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Rada ti verjamem, senor! Prijazen si bil z menoj, nimaš podoobe, da bi bil hudoben človek! Zato sem skrivaj prišla k tebi in te posvarila, rešila bi te rada."

"Rešila —? Ali je tako hudo?"

"Da! Vsi štirje ste v nevarnosti."

"Kaka pa je tista nevarnost?"

"Tega ne vem. Pa tista beločista sta prišla danes in zato je v nevarnosti."

"Kje pa sta?"

"Tega ti ne smem povedati. Zdal bi svoje lastne ljudi."

"Dobro! Ne bom te poprašal, kje sta. Pa to mi vsaj lahko poveš, kaka nevarnost nam grozi?"

"Smrt, mislim."

"Niš zvedela, kaj nameravajo?"

"Ne. Kaj se bo zgodilo, ti to vejo le nekateri naši bojovniki, ženskam in otrokom niso nič povedali. Pa prav zato, ker smo molčijo, sodim, da nameravajo nekaj posebnega. Nevarno je za vas! Čuvajte se!"

"Odhitela je, da se ji niti zavaliti nisem utegnil."

"Pa kar mi je povedala, je bilo zelo važno. Nismo sicer zvali pueblanom, pa za življenje se le nismo bali. Puebla je se rešila smrti. In to radi same dobre besede in radi obsebrnjene pločevine — Dobrota se malokdaj, tisti-ta pa temeljito poplača."

"No, kaj si zvedel od fantka?"

"Dekle je, ni fantek. Zvedel od njega, da nam gre za življenje."

"Pripovedoval sem jim, kaj je pravila puebla. Čudili so se. Emery je bil jezen."

"Taki reveži —! Nas se mi oboj lotiti —? Koj, nemudoma vjdemo nad nje! Kaznovali jih bomo!"

"Winnetou ga je miril."

"Moj beli brat naj se ne preglji! Rdeči ljudje so verjeli v zem, ki sta jim jih natvezla Meltona. Radi tega jih naj kaznujemo —?"

"Zasluzijo, da jih kaznujemo! Ubiti nas mislijo!" je govoril Winnetou.

"Tako je pravila mlada puebla. Ne vemo pa še, ali je res. Orediti je v svojem otroškem rahu preveč slišala in videla."

"Sicer pa smo samo štirje, pueblanov pa je mnogo!"

"Moj brat gotovo ne misli, se jih boji Winnetou, ampak raje ne morejo napasti puebla, pa če so še tako pogumni!"

"Prisilimo jih lahko, da nam pueblajo Meltona!"

"Prisilimo —? Da bi jih napadli —? Ne! Boju se moramo izogniti! Če jih napademo, bomo bodeta Meltona pomagala, pa se med bojem izmuznili. Meltona dobimo le z zvijačo."

"Z zvijačo —? Je dvomil."

"Najbrž dobro vesta, kje smo utaborili. Prišla bodeta puebla, da nas postrelita. Tako, nisim, da bo. Zato pa pojdemo taborit drugam. Iskala nas bodeta, past jima nastavimo in jih primemo."

Po Winnetouovem nasvetu smo se ravnali. Odsli smo in utaborili na drugem mestu, bolj oddaljenem od puebla. Cisto zadovoljni smo bili, da Meltona ostala v pueblu in da sta nas mislila napasti. Po kakoli bi ju pa nam ni bilo treba kazniti za njima. Ne bom se spomnil, ne sebe ne tovarišev, pa prepričani smo bili, da ju tisto dobo.

Spet smo si razdelili stražo, dva bi menjaje se bedela. Vojel in jaz sva bila tovariša. Ko je drugi zamenjala Winnetoua in Emeryja, je pravkar le-

zlo blede jutro na nebo. Nič posebnega nisva opazila. Kar pa mi je bilo sumljivo.

Omenil sem tovarišema svoje pomisleke.

"Kdo ve, ali sploh kaj nameravajo!" je menil Emery.

"Dekle je trdilo, da nam gre za življenje!"

"Morebiti pa se je zmotila!"

"Ne verjamem."

"Saj nihče ni prišel —!"

"Niso nas našli. In menda so rdečkarji uvideli, da smo nevarni ljudje."

"Pa počakajmo do dneva! In potem pojdemo v pueblo in prisilimo rdečkarje, da nam morajo izročiti Meltona!"

"Ne morejo nam ju izročiti."

"Ne —?"

"Ker ju za dne ne bo več v pueblu. Ko bodeta uvidela, da nič ne opravita, se bodeta pobrala."

"Bi ne rekel! Prav tako verjetno je, da bodeta ostala. Posebej še, ker upata, da ju bodo pueblani podpirali."

"Največjo neumnost bi zagrešila, če ostaneta! Sama si lahko izračunata, da sta izgubljena, če bi se zanašala na pomoč pueblanov, da ju ali živa ulovimo ali pa ustrelimo. Poznata nas! Pa sta tudi dovolj izkušena westmana, da poznata strahopetne pueblane. Dobro vesta, da so njihove puške za nič in da nam ne bodo prišli preblizu, ker nesejo naše puške dalje ko njihove. In če pueblani ne grejo z njima, — ali nas bodeta sama napadla?"

Pravim pobrala se bodeta!

"In mi bomo z dolgimi nosovi gledali za njima!"

"Vsekakor!"

"No torej —! Primimo ju, dokler sta še v pueblu!"

"Tistim dolgim nosovom se lahko izognemo. Pojdimo dalje na zapad pa tam ležimo na prežo! Proti zapadu morata potovati, morebiti ju slišimo."

Tudi Winnetou je bil takega mnenja in spet smo preložili tabor.

Vogel je bedel z menoj. Nisva sedla k tovarišema, stopila sva nekaj korakov dalje in se ločila. Vogel je šel na levo, jaz pa na desno. Jutranji mrak je se ležal nad okolico puebla, le na uho sva se smela zanesti. In če sva prisluškovala daleč vsake sebi, so najina ušesa, da tako rečem, dalje segala, ko pa če bi bila blizu skupaj. In da bi bolje slišal, sem legel na uho. Saj je znano, da zemlja bolje prevaja glas ko zrak.

Dolgo sem ležal tiho in nepremično na preži. Mrak se je umikal bledemu jutru.

Tedaj mi je udaril sumljiv glas na uho. Prihajal je iz smeri, kjer je ležal Vogel, in če se nisem motil, sta bila dva konja, ki sem čul njun topot. Glas je prihajal od puebla in se izgubljal proti zapadu.

Vstal sem in stopil k tovarišema.

"Ste kaj čuli?" sem ga vprašal.

"Da. Ljudje so tamle hodili."

Pokazal je proti pueblu.

"Koliko jih je bilo?"

"Kdo bo šel z ušesi —! Mnogo jih je bilo in od puebla so prišli ter šli mimo nas. Pa precej oddaljeni so bili."

"Glas sem tudi sam slišal in iz iste smeri. Pa tisto niso bili ljudje, ampak konji."

"Stavil bi ne vem kaj, da so bili ljudje. Več ko deset jih je bilo."

"Niste vajeni, da bi po glasu spoznali, kdo prihaja in koliko jih je!"

(Dalje prihodnjic)

Od časov Aleksandra I. dalje so ruski vladarji nosili tudi naslov velikega vojvode Finske.

1942	JAN.	1942
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

10.—Društvo Dom št. 25, E. D. Z. ples v S. N. D., Maple Heights, Ohio.

10.—Društvo Glas Clev. De-lavcev št. 9 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

11.—Euclid Rifle klub priredi sarnjakovo večerjo in lovski ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—Frankie Novak in njegov orkester priredijo ples v S. N. D. na 80. cesti, začetek ob osmih zvečer.

17.—Glasbena matica priredi plesno veselico v avditoriju SND.

24.—St. Vitus Boosters plesna veselica v avditoriju SND.

25.—Konzert mladinske godbe fare sv. Vida v Knausovi dvorani ob 7:30 zvečer.

25.—Dramsko društvo Ivan Cankar predstava in ples v avditoriju SND.

30.—Roosevelt Ball v avditoriju SND.

31.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 plesna veselica v avditoriju SND.

FEBRUAR

7.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi ples v Domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

7.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

8.—Društvo sv. Štefana št. 224 KSKJ ima plesno veselico v dvorani župnije sv. Pavla na 40. cesti.

14.—Društvo Cerknisko jezero št. 59 SDZ ima plesno veselico v SDD na Waterloo Rd.

14.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ plesna veselica v av-

ditoriju SND.

15.—Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ plesna veselica v avditoriju SND.

22.—Dramsko društvo Ivan Cankar predstava v avditoriju SND.

MAJ

3.—Podružnica št. 41 SZZ, priredi Materinsko proslavo v SDD na Waterloo Rd.

10.—Mladinski pevski zbor Črčki priredi koncert in Materinsko proslavo v SND na 80. cesti, začetek ob štirih popoldne.

"OSVOBODITELJI" MONOPOLIZIRAJO "NEODVISNO HRVATSKO"

(Nadaljevanje z 2 strani)

bil terorist iz Italije. Zares, teroristična pripravljenost je bila njihova edina kvalifikacija. Dobili so pravico biti "firerji" ljudi in žena "Neodvisne Hrvatske," tako in zato, ker so se izkazali pri metanju bomb, streljanju in mučenju. Opisujejo svoje hlapce se je Pavelić mnogo trudil, da poudari njihov inozemski "training."

Proti Židom in prostozidarjem

Med prvimi Pavelićevimi deli je bilo objavljanje iztrebljenja Židov in prostozidarjev. To politiko izjavi s strašno neumiljenostjo. Po nacijskem zgledu je osnoval "Pavelićevo mladino" in "ženske vstaše." Organiziral je hrvatsko nacijsko stranko in jo imenoval vstaška stranka. Svojo državo imenuje "vstaška Hrvatska."

Zagrebski listi poročajo od časa do časa imena nekaterih

članov hrvatske kmečke stranke, za katere pravijo, da so pristopili k Pavelićevim vstašem. Ni jasno, kako je prišlo do njihovega vstopa in kakšni so bili razlogi za to. Verjetno je, da je njihova večina bila prisiljena, nekateri pa, bi skoraj verjel, so v nekakem navdušenju spričo osvojenosti iz "beograjske dominacije" in spričo tega, da imajo "svojo lastno" državo, storili tako. Ta nova stvar, da prvič v vsej zgodovini služijo neki svobodni Hrvatski, da razvijajo hrvatske zastave, uporabljajo hrvatski denar, korakajo v hrvatskih uniformah, kličejo hrvatskim športnim klubom, lahko primami občutljive Hrvate.

Če so bili mnogi od treh milijonov ameriških kolonistov leta 1776 primamljeni s prividom svobode, je jasno, da ta privid lahko primami mnoge Hrvate, čeprav oni ne odobravajo ne Hitlerja ne Pavelića. Prisotnost Mussolinijevih vojakov v celem nizu vasi in mest gotovo ne potrjuje vtis neodvisnosti. Razen tega si je Italija prisvojila mnoge najboljše pokrajine. Pa vendar, navzlic sovražstva Hrvatov do Italije, mnogi Hrvati beže v Italijo, da najdejo zavetje pred svojimi hrvatskimi osvoboditelji," ker so okolnosti v "Neodvisni Hrvatski" strašne. Tudi gospodarsko "neodvisna" Hrvatska je odvisna od svojih sosedov.

Robin Hood se često pojavlja

Vsakdanje življenje je v Hrvatski vedno ogroženo. Negotovost prevladuje. Nikdar se ne ve, kako bodo vlakci vozili. Kratka pot je postala nevarna dogodiščina. V vsakem gozdu se skriva nevarnost. Morda so zasede tudi po trgih. Bombe eksplodirajo v samem središču Zagreba. Po planinah gospodarijo Robin Hoodi.

Zverinsko ravnanje Paveličeve vlade z manjšinami prav tako razburja. Hrvatska je

manjšinska država, a Pavelić skupaj s svojimi hlapci vedno govori, da bo iztrebil dva milijona duš. Dan za dnem pišejo in tiskajo, da bodo uničili vse, ki niso Hrvati. Večina naroda take nestrpnosti ne odobrava.

Razen tega so listi polni pozivov, s katerimi vabijo delavstvo v Nemčijo. Hrvate tudi hujskajo, naj gredo v Rusijo ubijati svoje slovanske brate. Življenje je drago, mnoga imetja so zaplenili, zapiranje se vrsti dan za dnem in opaža se mnogo prisilnega dela. A zemlja je zelo majhna. Dve uri na zahod, dve uri na jug in na meji ste. Skoraj vsaka cesta se zdi zaprta in nevarna.

Filmov še ni mnogo, a skoraj vsi so samo nemški in vojaški. Kupuje in prodaja se še, a vse stvari so stare. Časopisi se zde kakor navadno, a zdi se, da so omejeni samo na malo in osvojevano pokrajino. Na vsaki strani razglašajo svobodo, a nikdar niso zaporili bili bolj polni, nikdar ni bilo več orožnikov po ulicah. "Neodvisna Hrvatska" kriče vse radijske postaje, a desetletja niso tuji imeli tolikšno nadzorstvo nad vsakim dogodom hrvatskega javnega življenja.

Pol stoletja so bili Hrvati vzpodbujani, naj spoštujejo svobodo in sedaj jim pripovedujejo, da je vredna samo prezira. Tisoče in tisoče svojih rojakov imajo v Ameriki, ljubili so Ameriko kot svojo obljubljeno deželo, a sedaj jim sporočajo, da je Amerika med najslabšimi kraji na svetu, z nekim nepopisljivim predsodkom, lažno vladno in samo s tremi dobri senatorji: Wheel-erjem, Nye-em in Clark-om.

Plemenitost in blagost ste se umaknili, stara dobrohotnost Slovana je zadušena, sladke ljubavne pesmi so umolkile, srd in krutost se poveljuje, mučenja in ubijanja v množicah se vrste, zvoki korakanja in bojov odmevajo po zemlji, dobre besede so izgubile svoj pomen in dobra srca možnost javnega izražanja. Malo je krajev na svetu, kjer je tako malo svobode kot v "Neodvisni Hrvatski."

Obisk doma

Z vlakom

Le trikrat bo še vzšlo sonce pred božičem. Človeka v tujem mestu se poloti neutešljivo hrepenenje po domu. Sede v vlak in se odpelje.

Stiskam se v kot kupeja. Ogrnil sem si plašč, kljub temu mi drhti od mraza vse telo. Okno je z belimi ledenimi rožami zraslo, sapa, ki jo izdihavam, se valj v stebri v mrzel zrak. Tam pri vratih se stiska možak srednjih let, bere časopis in je videti zadovoljen.

Kolesa se premaknejo pod nami, stene se stresejo, zaškrpljejo. Nekam laže mi je pri srcu, ko gremo naprej. Kako hudo je čakati vlakov na postaji. Človeku se zdi, da se je ustavilo življenje in da z dolgočasnim čakanjem zapravljeneh ur ne bo mogoče nikoli nadomestiti.

V naglem ritmu pojejo kolesa, sunkovito udarjajo kakor razburjeno srce. Ti pa sediš s sladko mislijo v srcu, sanjaš o domu, kamor si namenjen in to je prav prijetno. V vednem pozibavanju se predaš sanjarjam. Ves domač in dober vstaja dom pred tvojimi očmi, zaželiš si ga kakor vsakdanjega kruha. Gledaš v mala okna, obrnjena na vrt, za njimi sloni obraz očeta ali matere; gube, s katerih bi se dala presoditi leta, se razvlečejo v miren nasmech. Ko se srečaš s temi očmi, ki te že od daleč pozdravljajo, začutiš v srcu toploto in veselje, s katerim te dom sprejema. Že čutiš v ušesih mehki glas, ki te s smehljajem sprašuje: "Si le prišel? Prav!"

Tako ždiš zatopljen v te čudne sanjarije v kotu kupeja in misliš le na dom in na domače. Z vsakim udarom koles si bliže domu, kakor si po vsakem utripu srca bliže smrti. Bog ve, koliko se jih vozi z mano v istem vlaku, ki prav tako mislijo le na dom in na one, ki jih željno čakajo.

Čez dolgo časa potegnem s prstom preko ledenih rož po šipi. Pod njim se zarisuje sled in skozi njo morem videti zdaj zemljo, ki hiti mimo nas. Številni črni drogovi, ki nosijo napete žice kdo ve kam v svet, izginjajo mimo okna. Ko sem bil še manjši, sem jih štel, danes pa sem se že tega odvadil. Med golim drevjem rastejo iz malo zasnežene zemlje nizke hiše, siv dim se vali navpično iz njih in človeku se zazdi, da vidi drobne matere pred ognjiščem, ki zrejo v ogenj. Za kiko se jih drže otroci in sprašujejo zdaj to zdaj ono. Tako žive v teh domovih družine: morda še roga pričakujejo, ki se bo za božič od nekod z vlakom pripeljal in prestopil prag.

Postaje se vrste. . . . Mnogo jih je že šlo mimo. Zdjaj so že daleč za nami. Na vsaki vstopajo in izstopajo drugi ljudje. Izvlečem uro. Da, še malo in bom izstopil.

Zdjaj čutim, da je dom že blizu!

Čez polje

Po drobnem, na pol zmznjenem snegu škripljejo moji koraki. Iz tenke snežene skorje štrli tu pa tam strnišče jesenske ajde. Ah, kako so lepi spomini na medeno ajdovo cvetje! (Dalje prihodnjic.)

Da čim bolj pomagajo zamenitvi, so v Angliji pričeli izdelovati posebno ceneno črno barvo, ki se jo rabi največ samo v to svrhu.

MALI OGLASI

Soba se odda

Opremljena soba se odda in tudi hrana se tam lahko dobi na zahtevo. Oglasite se na 1551 E. 49. St. (Jan. 5, 7, 9, 12)

Stanovanje išče

Profesionalni gospod potrebuje 2 ali 3 sobe pri boljši slovenski družini. Obrnite se na Miha-ljevič Bros. Co. 6424 St. Clair Ave. (3)

Delo dobi ženska

Starejša ženska se sprejme za kuho in splošna hišna dela. Vprašajte na 1152 E. 63. St., zgorej, spredaj. (3)

Preizkušena zdravila proti glavobolu

MANDEL DRUG STORE

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

Mandel's Headache Tabs

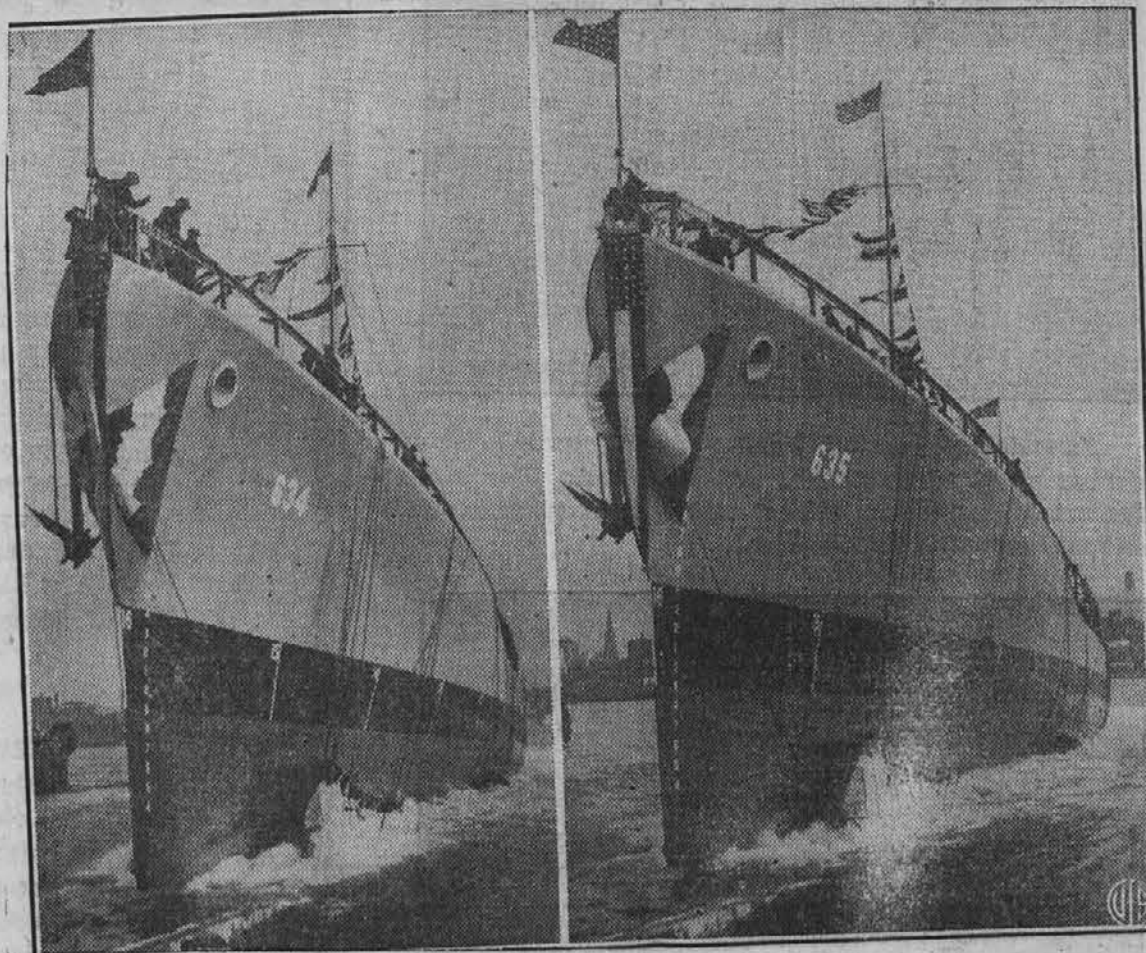
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

WIDGOY'S PHOTO STUDIO

485 East 152nd St.
Se pripravljamo za izdelavo vseh vrst slik po zmerni ceni. Odprto ob nedeljah

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Gornja slika nam kaže zopet dva nova rušilca, ki sta stopila v službo Strica Sama. Levi je dobil ime Doran, po znanem mornariškem peveljniku John James Doran, znan iz španske vojne in desni rušilec pa je dobil ime Earle, po admiralu Ralph Earle, ki je heroj iz prve svetovne vojne.

Na sliki vidimo štiri sinove Mr. in Mrs. Fred Rivin, ko polagajo prisego ob vstopu v mornarico Zed. držav. Od leve na desno s: Fred, ml., 25; Edward, 23; Perry, 20, in James, 18.

Za las je manjkalo

ROMAN

Magloire se prikloni napram gospodu Folgatu.

"Mnenja sem, da če je gospod Boiscoran nedolžen se je oprijel jako nesrečnega sistema. Ah, če bi mogli dobiti na kak način pošten izgovor. In Boiscoran mora zelo hiteti, sicer bo prepozno. Pod nobenim pogojem ne bi smel dopustiti, da pride zadeva pred končno sodnijo in porotnike. Kadar je enkrat tam, je obtoženec že tri četrtine spoznan krivim."

"Pa vendar," vzklikne zdajci gospod Chandore, "Jacques ne bo spremenil svojega sistema. Kdorkoli pozna njegovo neizmerno trdovratnost, je prepričan o tem."

"In nesreča je, ker se ne da pregovoriti, odkar je storil svoj sklep," reče Diana. "O tem se gospod Magloire, ki ga tako dobro pozna, lahko prepriča iz tega pisma."

Dosedaj še nihče ni omenil napram odvetniku Magloire, da ima Diana dopisovanje z jetnikom. In sedaj, ko je omenila dotično pismo, je bilo potrebno, da popolnoma zaupajo izkušnemu odvetniku. Najprvo je bil silno začuden, potem pa je postal nevoljen. Ko so mu povedali vse, je rekel:

"To je skrajna neprevidnost. To je drznost!"

In ko pogleda gospoda Folgata, še pristavi:

"Naš poklic ima gotova pravila, katera ne moremo prekršiti brez dalekosežnih posledic. Podkupiti sodnijskega zapisničarja, pridobiti si njegove simpatije..."

Pariški odvetnik je vidno zaradel v obraz, nakar je rekel:

"Jaz ne bi nikdar kaj tako nerazsodnega svetoval; toda zvedel sem šele, ko je bila stvar izvršena in je seveda nikakor nisem mogel preprečiti. Tudi če mene obdolžijo glede tega, pa mislim, da bom koval železo, dokler je vroče."

Gospod Magloire ni odgovoril ničesar, toda ko je prečital pismo Jacquesa je dejal:

"Na razpolago sem gospodu Boiscoranu; obiskal ga bom kakor hitro ga pustijo iz samotnega zapora. Mislim enako kot Diana, da bo še vedno vztrajal pri svojem mnenju, da ne bo ničesar povedal. Toda, ker imamo sredstva, da ga dosežemo potom pisem — hm, jaz sam se bom poslužil prilike, ki je bila podana radi vaše neprevidnosti. Prosil ga bom, rotil ga, da v imenu vseh, ki so mu najdražji, da govori, da razloži, da se dokaže njegova nedolžnost."

Na to se je Magloire priklonil in se hitro umaknil, dočim so njegovi poslušali strmeč zrla za njim. Bilo je očitno, da je pismo Jacquesa naredilo najskrajno mučen vtis.

"Na vsak način," reče gospod Chandore, "bomo pisali Jacquesu, 'toda po mojem mnenju prav tako lahko tudi zvižgamo namesto da pišemo. Čakal bo, dokler ne bo konec prvotnega zasliševanja.'"

"Kdo ve?" šepeta Diana. In po trenutku molčanja še pristavi:

"Na vsak način pa lahko poskusimo."

In ne da bi še kaj čakala, je šla iz sobe, hitela proti svoji sobi in napisala sledeče pismo:

"Govoriti moram z vami. Na koncu našega vrta so mala vratica, ki se odpirajo na samotno stezo. Tam vas bom pričakovala. Naj bo še tako pozno, jaz bom gotovo tam. Pridite!"

Diana.

In ko je zložila notico v kuro, je poklicala staro strežnico, ki jo je vzgojila, kateri je naročevala z največjo previdnostjo in poudarkom:

"Pazite, da dobi Mechineta, sodnijski pisar to notico še nočoj. Pojdite in požurite se!"

Deveto poglavje

Tekom zadnjih štiri in dvajsetih ur se je Mechineta tako silno spremenil, da ga niti sestre niso mogle spoznati. Kakor je hitro Diana odšla iz njegove sobe, sta prišli k njemu, ker sta pričakovali slišati, kaj pomeni tajinstveni obisk mladega dekleta pri njunem bratu. Toda že pri prvem vprašanju je gospod Mechineta tako zarohnel nad sestri, da sta se slednji prestrašili na smrt.

"Kaj vas to briga! Nikogar ne briga, kdo hodi k meni!" Ostal je torej sam, ves prevzet od nenavadnega dogodka. Sanjal je, kako bi spolnil svojo obljubo, ne da bi sam padel sodniji v roke. In ao nikakor ni bilo lahka stvar.

Ko je prišel odločilni trenutek, je dognal, da mu nikakor ne bo mogoče poslati pismo Diane v celico gospoda Galpina, ne da bi ga opazile risje oči sodnika Galpina. In ko je pismo kar gorelo v njegovih rokah, je bil končno prisiljen, po dolgem obotavljanju, poklicati na pomoč človeka, ki je stregel Jacquesu — Trumenca. Ta mož je bil sicer dober človek, edino napako je imel, da je bil brezprimerno len in da se je neprestano potepal, kar postava seveda ne dovoljuje. Mechineta je imel zelo rad, ker mu je ob prilikah, ko se je nahajal v ječi, večkrat prinesel kaj tobaka ali pa kak drobiž, da si je kupil kozarec vina. Prav nič se torej ni zoperstavljal, ko mu je gospod Mechineta izročil pismo z naročilom, da ponese pismo gospodu Boiscoranu in da prinese tudi odgovor. Natančno in pošteno je izvršil dano povelje. Toda, ker se je prvič vse tako ugodno posrečilo, pa Mechineta vseeno ni bil miren. Poleg tega, da ga je mučila misel, da je izdal svoje uradne dolžnosti, se je počutil jako otožnega, ko je dognal, da se

nahaja v rokah zarotnika. Kako lahko ga izdajo! Ena sama nepremišljena beseda, nepreviden korak, ga lahko pahne v propast. In kaj se bo tedaj zgodilo z njim?

Zgubil bo svojo službo in vsa druga opravila, eno za drugim, ker se ga bodo ljudje začeli ogibati. Zbogom vse krasne sanje in ambicije, vse upanje na bogastvo, upanje na uspešno poroko! Toda kljub vsemu temu Mechineta nikakor ni bilo žal, kar je naredil in čutil je, da bi vse skupaj ponovil, ako bi bilo potrebno. Tako je premišljeval, ko mu je stara strežnica Diane prinesla pismo.

"Kaj, že zopet?" je vzkliknil. In ko je prečital dotičnih par vrstic, je odgovoril:

"Povejte vaši gospodinji, da pridem!" V srcu je pa mislil, da se je moralo nekaj nepričakovanega pripetiti.

Mala vrtna vratica so bila na polovico odprta. Samo potrebno je bilo jih odprati, da je stopil v vrt. Meseč ni sijal, toda noč je bila jasna. Kmalu je Mechineta opazil Diano v bližini in se ji približal.

"Oprostite, ljubi gospod," je

rekla, "Mislim, da je bilo precej drzno, ker sem poslala pismo vas."

Vsa bojazen, ki jo je imel dosedaj Mechineta, ga je mahoma opustila. Zdelo se mu je, da dela nekaj čisto naravnega in plemenitega. Ugajala mu je zapeljivost, s katero se mu je približala mlada gospodična. Saj jo je vendar poznal kot najbolj plemenito, najbolj krasno in najbolj bogato dekle v vsem okraju.

"Prav ste imeli, da ste poslali po mene, gospodična," je rekel Mechineta. "Mogoče vam lahko zopet postrežem z dobro voljo?"

V nekaj besedah mu je Diana vse razložila, in ko je končala, ga je vprašala za nasvet, nakar je on odvrnil:

"Zdi se mi, da ima gospod Folgat prav. Bojim se, da žalost in osamljenost že močno vpliva na gospoda Boiscorana."

"Oh, še zmešalo se mu bo v glavi," je odvrnila mlada dekle.

"Enakega mnenja sem kot gospod Magloire, namreč, da je gospod Boiscoran s tem, da

trdovratno molči, ustvaril neznošen položaj. Sodnik Galpin, ki je prvotno dvomil o njegovi krivdi, je ravno radi tega molka popolnoma prepričan, da je gospod Boiscoran pravi krivec. Generalni državni pravdnik je pisal celo pismo sodniku Galpinu, v katerem mu čestita radi njegove odločnosti."

"In potem?"

"Na vsak način moramo prisiliti gospoda Boiscorana, da izreči svoje mnenje in dokaže, kje se je mudil na usodopolni večer. Toda znano mi je, da je Boiscoran trdno odločen, da ne bo govoril, toda če mu pišete, kajti pišete mu lahko z mojo pomočjo —"

"Pismo bo brez pomena."

"Toda —"

"Povem vam, da pismo ne bo prav nič koristilo. Toda znana so mi druga sredstva, da pregovorim Boiscorana."

"Toda se morate nemudoma poslužiti teh sredstev, gospodična. Niti trenutka ne smete zgubiti."

Noč je bila jasna, toda ne jasna dovolj, da bi Mechineta opazil, kako mrtvaško blede je bilo obličje Diane.

"Znajste, da moram govoriti z gospodom Boiscoranom," reče Diana. "Na vsak način moram k njemu v ječo."

Pričakovala je, da se bo zapisnikar začudil, da bo zakričal in začel protestirati. Toda Mechineta je odvrnil popolnoma mirno:

"Da, res je, toda kako boste prišli v zapore?"

"Blagin, jetniški stražnik in nadzornik zaporov ter njegova žena se nahajata na njunih mestih le, ker od tega živita. In zakaj ne bi bilo mogoče, da ji-

ma jaz ponudim večjo svoto denarja, da me spustita v zapore, da govorim z gospodom Boiscoranom? Potem lahko službo opustita in lepo mirno stanujeta na deželi."

"In zakaj ne?" pravi zapisnikar.

In s pritajenim glasom je Mechineta še dodal:

"Ječa v Sauveterre nikakor

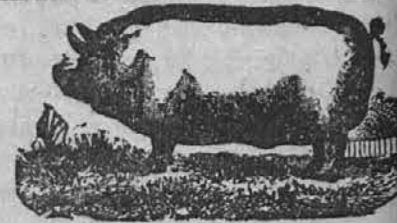
ni podobna policijskim celam ali zaporom v večjih mejetnikov je zelo malo in zorstvo nad njimi je malenkostno. Kadar so vrata zaklenjena, tedaj je Blagin absolutni dar v zaporih."

"Dobro, jutri bom torej šla in spregovorila tozadebesedo z njim," je rekla Diana. (Dalje prihodnjič)

Levi na sliki je poročnik v ameriški armadi Ken Asahi. Ken je tu rojen Japonec, ki sedaj s skrbjo povprašuje za svojemu očetu, katerega so kot Japonca pred nedavnimi prišli v New Yorku. Oče je bil odpeljan na Ellis Island.

Mi koljemo s koruzo pitane prašiče. Z vsakim prašičem dobite kri, jetra in čreva za stonj. Prodajamo vsak dan soljena čreva. Mi dopeljemo na dom brezplačno, Cleveland in okolice.

JOHN TOMPKINS, 3979 W. 25 St., SHadyside 368

Finančno poročilo St. Clair Savings & Loan Company

31. decembra, 1941

IMETJE

Gotovina na rokah in v bankah	\$ 225,871.64
Posojila na prve vknjižbe	1,402,508.08
Nepremičnina — za prodajo	59,727.88
Nepremičnina — bančno posloplje	48,250.00
Pohištvo in oprema	2,600.00
Prodane in garantirane vknjižbe	16,050.60
Vloge v drugih posojilnicah	3,800.00
Delnice Federal Home Loan banke	10,000.00
Delnice v blagajni	2,676.51
Vse drugo imetje	7,627.79

Skupno imetje \$1,778,612.50

OBVEZNOSTI

Hranilne vloge	\$1,374,094.91
Predujemni vlog Fed. Home Loan banke	100,000.00
Posojila v delovanju in Escrow vlogah	80,779.07
Možna obveznost jamčenih vknjižb	16,050.60
Izposojevalni sklad za zavarovalnino in davke	10,108.23
Vse druge obveznosti	7,240.07

Skupne obveznosti \$1,588,272.88

KAPITAL in PREOSTANEK

Stalne delnice	\$ 78,808.77
Tekoče delnice	528.88
Rezerva za Federal Insurance	7,500.00
Rezerva za možne izgube	3,387.20
Nerazdeljen dobiček	42,614.77
Rezervni sklad, redni	57,500.00

Skupni kapital in preostanek \$ 190,339.62

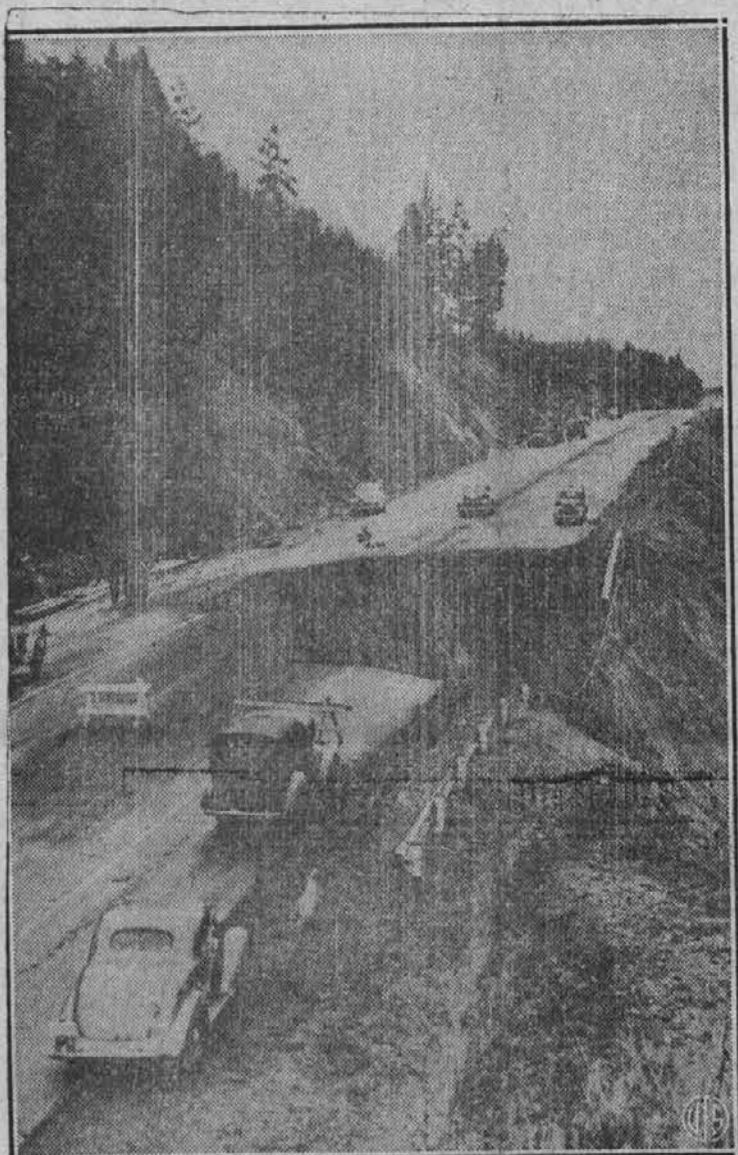
Skupne obveznosti, kapital in preostanek \$1,778,612.50

Vse vloge, ki bodo prinesene do vključno 10. januarja, bodo dobile obresti 1. januarja

ZADNJE OBRESTI KREDITIRANE — 3% NA LETO

Vse vloge so zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings and Loan Insurance Corporation, ki je last Združenih državah ameriških

Pomagajte domovini — Kupujte obrambne bonde in znamke tukaj!

Silno deževje v državi Washington je povzročilo, da se je v več krajih sesula zemlja. Na sliki vidimo, kjer je tak plaz ustavil promet na Sunset glavni cesti, približno 11 milj onstran mesta Seattle, Wash.

Tudi na fronti dobe vojaki dovolj časa, da se včasih tudi okopljejo. Gornja slika nam kaže dva avstralska vojaka v Tobruku, Libija, kjer sta si dobila med razvalinami pripravno banjo in potrebno vodo, da se malo očistita umazanih.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA BLAGOPOKOJNEGA SOPROGA IN DOBREGA OČETA

FRANK KRALL

ki je Bogu vdan preminil dne 3. januarja, leta 1938.

Dragi soprozi, dober in skrben oče. Ob tujni obletnici kličemo na Tvojem prezgodnjem grobu in Ti močno žalostni kličemo: Spočij se v Bogu v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami.

Žalujoci:

SOPROGA in OTROCI

Cleveland, O., 5. januarja, 1942.